

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Lucas 5, 20 - 24
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen: Gezang 145 : 1 en 3**
- 4 Lezing van de wet**
- 5 Schuldbelijdenis door Zingen: Gezang 157**
- 6 Genadeverkondiging met aansluitend Zingen : Psalm 36 : 2**
- 7 Gebed voor zegen over de eredienst**
- 8 Schriftlezing: Lucas 5 : 17 - 26**
- 9 Zingen : Psalm 141 : 1 en 2**
- 10 Tekst: Lucas 5 : 20 - 24**
- 11 Woordbediening**
- 12 Zingen: Psalm 40 : 1**
- 13 Dankzegging en voorbede**
- 14 Collecte**
- 15 Zingen : Psalm 112 : 1 en 3**
- 16 Klaarmaken tafel: Gezang 179b**
- 17 Tijdens viering : Lied 360, Psalm 32, Psalm 145,**
- 18 Slotzang: Psalm 103 : 1 en 2**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

De Here Jezus is nog niet zo lang aan het werk. Maar Hij heeft al wel de aandacht van veel mensen getrokken. Het gonst van geluiden in het land over die Jezus uit Nazareth. En natuurlijk komen de leiders van het land ook eens goed polshoogte nemen. En het is opvallend dat Lucas in zijn vertelling van de genezing van deze verlamde man de schijnwerpers nadrukkelijk richt op de houding van de Farizeeën en schriftgeleerden. Trouwens niet alleen in het verhaal van deze genezing, maar ook in de twee daarop volgende geschiedenissen. Dan krijgt de Heer het verwijt van de Farizeeën en schriftgeleerden dat Hij met hoeren en tollenaars eet en drinkt. Overigens hadden ze zich met dit verwijt niet tot de Heer zelf gericht, maar tot zijn leerlingen. Blijkbaar was het hun bedoeling om een wig te drijven tussen de Heer Jezus en zijn leerlingen. Ze zien blijkbaar in Christus een bedreiging. Ook komen ze met het verwijt dat de leerlingen van Jezus niet vasten zoals die van Johannes. Daar zouden ze een voorbeeld aan moeten nemen, is de onderliggende suggestie. En Lucas eindigt zijn beschrijving van de houding van de Farizeeën met een heftige discussie met Jezus over een genezing op de sabbat. Waarbij de schriftgeleerden en Farizeeën bijna buiten zinnen raakten en met elkaar gingen overleggen wat ze met Jezus zouden doen. En daar bedoelden ze niet iets goeds mee. Ze waren verschrikkelijk boos op de Here Jezus en dat was begonnen met de genezing van die verlamde man die door zijn vrienden door het dak naar beneden was gelaten.

Waarom was het toen begonnen? Was het omdat de Here Jezus die verlamde man had genezen? Nee, dat was niet echt het probleem geweest, het was omdat de Heer Jezus in hun ogen God had gelasterd.

We zien in deze geschiedenis een prachtig stuk vriendschap. Of misschien was het zorg van familieleden. Wat het ook is, hier zijn mensen betrokken bij het droevige bestaan van iemand die hun aan het hart gaat. Want de man om wie het gaat is verlamd. En blijkbaar hebben ze gehoord van de Here Jezus en zijn ze ervan overtuigd dat Jezus hun vriend kan helpen. Maar aangekomen bij het huis waarin de Heer verblijft, worden ze geconfronteerd met een mensenmassa waar ze met geen mogelijkheid doorheen kunnen. Iedereen verdringt zich om naar Jezus te luisteren en om zijn wonderen te zien.

Nu hebben de huizen in het Midden-Oosten soms aan de buitenkant van het huis een trap naar het dak. Zodat je daar 's avonds nog heerlijk op het dak van je huis van de

avondzon en wind kunt genieten. Dit was blijkbaar ook zo'n huis, want de mannen gaan het dak op. Ze bepalen vervolgens waar de Here Jezus in het huis is en halen daar een stuk van het dak weg. Dat moet voor de mensen in het huis wel een heel bijzondere ervaring geweest zijn. Die huizen hadden vanwege de hitte die er daar kan zijn en vanwege de bouwtechnieken geen grote ramen. En het licht dat via ramen en deuren zou kunnen binnenvallen werd ook nog eens geblokkeerd door de mensen in en buiten het huis. Dus het zal er tamelijk donker zijn geweest, jongens en meisjes. En wat denk je, hoe het dan is als er mensen plotseling een flink gat maken in het dak. Dan valt daar plotseling een heleboel licht binnen in het huis. Christus wordt in het licht gezet.

Maar voordat we gaan kijken wat er daarna gebeurde is het goed om nog even te letten op de inleiding van het verhaal. Lucas vertelt in vers 17 dat uit allerlei plaatsen in Galilea, maar ook uit Judea en zelfs uit Jeruzalem Farizeeën en wetgeleerden waren gekomen. Ze kwamen dus niet alleen uit de buurt. Nee, ze waren uit het hele land gekomen. Dus illustreert wat Lucas al in vers 15 had geschreven, dat het nieuws over Jezus zich verder verspreidde en dat grote mensenmassa's zich verzamelden om naar Hem te luisteren en zich van hun ziekten te laten genezen. Zo beroemd was de Here Jezus inmiddels. Zo werd er over Hem verteld in het land. En Lucas vertelt verder dat de kracht van God werkzaam was in Christus, opdat Hij zieken zou genezen. Maar blijkbaar vroegen de Farizeeën en schriftgeleerden in het huis niet om genezing. Zij waren slechts toeschouwers op de eerste rij.

Maar de mannen die hun verlamde naaste door het dak neerlieten, waren niet gekomen om alleen maar te kijken. Samen met de verlamde geloofden ze in Jezus Christus. Zij zochten hun redding bij Hem. Daarom laten ze hem door het dak zakken voor de voeten van de Here Jezus. De Heer zag hun geloof. Want je moet wel geloof hebben om zo door te zetten. Vinden jullie niet jongens en meisjes. Als je niet zou geloven dat de Here Jezus je vriend beter kan maken, dan klim te niet het dak op met iemand. En maakt een gat in het dak en je laat dan iemand voorzichtig door dat gat zakken. Dan moet je wel geloven. En ongetwijfeld zal dat geloof ook in de ogen van deze mannen zichtbaar zijn geweest. Daar moet verwachting en blijdschap in te lezen zijn geweest. Zoals jij op je verjaardag misschien wel vol verwachting naar het cadeau in de handen van je ouders kijkt. Het cadeau dat je zo graag wilde hebben en waar je dan straks eindelijk mee kan

spelen. Zo zien deze mannen uit naar het moment dat hun vriend of familielid weer kan lopen.

Maar blijkbaar ziet de Here Christus dit moment als een aangewezen moment om te vertellen dat het belangrijkste doel van zijn komst in de wereld niet het genezen van zieken is, maar het verlossen van zonden. Dat is nog veel groter en heerlijker. Want de zonde is de oorzaak van de ellende in deze wereld. De zonde is de oorzaak van ziekten in deze wereld. Het is prachtig als je van ziekte genezen wordt, maar dat zorgt nog niet voor vrede met God. Dus als Christus onze zonden kan wegnemen, dan is dat een nog veel groter geschenk. En de Heer maakt hier duidelijk dat Hij ook dat kan doen. Hij zegt tegen de verlamde man: ‘Uw zonden zijn u vergeven.’ Wauw, wat een geschenk. Deze man krijgt te horen dat God hem in liefde aanziet en dat God ook een plek voor hem in de hemel heeft gereserveerd. Dat is maar niet een tijdelijk geschenk, maar een geschenk voor de eeuwigheid.

Maar waar deze verlamde man nog grotere vreugde voelt, knapt er iets bij de Farizeeën en schriftgeleerden. Want ze vragen zich af waar de Here Christus de brutaliteit vandaan haalt om dit te zeggen. Mensen kunnen geen zonden vergeven. Ja, mensen kunnen elkaar hun zonden vergeven, maar mensen kunnen niet de zonden van mensen tegenover God genezen. Maar dat is wel wat Christus hier doet. De Farizeeën en schriftgeleerden vallen de Heer nog niet gelijk aan, maar Hij heeft wel door, dat ze niet blij zijn met zijn woorden. Hij heeft waarschijnlijk al van tevoren geweten, dat zij zo zouden reageren. Maar Christus laat zich duidelijk niet weerhouden door mogelijke protesten en verzet van de zijde van de dominees uit die dagen. Hij heeft een opdracht van zijn Vader in de hemel ontvangen en die zal Hij uitvoeren. De wereld moet namelijk weten dat Hij zondaars kan verlossen uit hun ellende. De wereld moet weten dat Hij de beloofde Verlosser, dat Hij de Messias is.

En de Heer doet niet of er niets aan de hand is. Hij brengt het hun niet uitgesproken verontwaardiging zelf ter sprake, door te zeggen: ‘Vanwaar toch al die bedenkingen?’ Daarin ligt een verwijt van de Here? ‘Waarom gelooft u toch niet in Mij?’ En dan zegt de Here woorden die ik lange tijd niet goed begrepen heb. Hij zegt: ‘Wat is gemakkelijker, te zeggen: “Uw zonden zijn u vergeven” of: “Sta op en loop”? Het antwoord is duidelijk. Het is gemakkelijker om te zeggen: “Sta op en loop”. Want te zeggen: “Uw zonden zijn u vergeven”, is werk van God. En wie dat durft te zeggen die matigt zich heel

wat aan. Die moet ernstig oppassen dat God hem niet treft met zijn toorn. Dat is dus het moeilijkst. En dat maakt het dan zo moeilijk om te begrijpen, dat de Here Jezus door de man te genezen, laat zien dat Hij de volmacht heeft om op aarde zonden te vergeven. Want hoe kun je nu door het makkelijkere te doen bewijzen dat je ook het moeilijkere kan doen? Stel, jongens en meisjes, dat ik hier twee stenen zou hebben liggen. Een steen van 25 kilo en een steen die twee keer zo zwaar is. Dus een steen van 50 kilo. Als ik die steen van 50 kilo kan optillen, zou ik dan ook die steen van 25 kilo op kunnen tillen? Ja natuurlijk. Want die steen van 25 kilo is een stuk lichter. Maar hoe zit dat dan omgekeerd? Als ik een steen van 25 kilo kan optillen, kan ik dan ook die steen van 50 kilo optillen? Nou, dat is maar helemaal de vraag. Dat is alles behalve zeker. Hoe kan dus het feit dat de Here Jezus het makkelijkere kan een bewijs zijn dat Hij ook het moeilijkerere kan?

We komen in deze verwarring, als we niet een goed zicht op de wonderen van de Here Jezus. Want deed Hij zijn werk puur in eigen kracht? Nee! Denkt u maar aan wat we gelezen hebben in vers 17. Daar staat dat de kracht van de Heer werkzaam was in Jezus, opdat hij zieken zou genezen. Christus genas uit de kracht van de Here? En ook een nauwkeurige lezing van vers 24 leert ons hoe het zit. Want daar zegt Christus : “Ik zal u laten zien dat de Mensenzoon volmacht heeft om op de aarde zonden te vergeven.” De Here Jezus spreek dus over het feit dat Hij een volmacht van God heeft. Hij doet de dingen die Hij doet vanuit de kracht van God. En dan wordt het wel begrijpelijk. Want als de Here Jezus mensen hun zonden gaat vergeven tegen de wil van God in. Als Hij iets naar zich toehaalt wat Hem niet toekomt. Dus godslasterlijke taal zou spreken, zoals de Farizeeën zeiden, dan zou God Hem toch nooit meer de kracht geven om de verlamde te genezen? Zou God een godslasteraar dan nog met die kracht zegenen? Dat is ondenkbaar. En dus bewijst de genezing van de verlamde dat Christus het recht van God heeft ontvangen, om zonden te vergeven. Deze man kan zijn bed oppakken en lopend het huis verlaten. De Farizeeën zien de hand van God in de genezing van de verlamde, maar ze weigeren hem te kussen omdat ze niet geloven dat Christus deze macht van God heeft ontvangen.

En dat is precies waar het om gaat. Dat wij vandaag in brood en wijn de vergevende hand van Jezus Christus kussen. Dat wij geloven dat Hij niet alleen de macht heeft om onze zonden te vergeven, maar het ook werkelijk doet. **Amen**